

Вяра

Шестнадесета неделя след Петдесетница

В ШЕСТНАДЕСЕТА НЕДЕЛЯ СЛЕД ПЕТДЕСЕТНИЦА, ЗА ТАЛАНТИТЕ

Хубаво, добри и верни рабе! В малко си бил верен, над много ще те поставя, влез в радостта на господаря си! (Мат. 25:21, 23)

Благослови, отче!

Благочестиви слушатели християни! Смъртните грехове са седем: гордост, сребролюбие, блудство, преяждане, завист и леност (мързел), а от тези седем се раждат всички други грехове. От мързела, който не ни оставя да се трудим за спасението си, се ражда гибел за душата и вечно осъждане. Защото, за да нахраним тялото с много ястия и за да го облечем със скъпи дрехи, се трудим ден и нощ, ходим по суша и по море, в студ и пек, само и само да съберем за тялото. А за душата изобщо не се трудим да я украсим с добри дела, защото ни мързи. И каквито дарби сме получили от Бога – ум, богатство, образование, или занаят. Ние ги крием от мързел, за да не се трудим, или от завист, за да не се ползва от тях друг човек, като днешния ленив слуга, за когото ще чуете сега от днешното Евангелие.

Евангелие от Матей, зачало 105

Рече Господ тази притча: един човек, тръгвайки за чужбина, повика слугите си и им предаде имота си, и едному даде пет таланта, другиму два, другиму един, всекиму според силата, и веднага отпътува. Който взе петте таланта, отиде, употреби ги в работа и спечели други пет таланта, също тъй и който взе двата таланта, спечели и други два, а който взе единия талант, отиде, та разкопа земята и скри среброто на господаря си. След дълго време дохожда господарят на тия слуги и поисква им сметка. И като пристъпи оня, който бе взел петте таланта, донесе други пет и казва: господарю, ти ми предаде пет таланта: ето, аз спечелих с тях други пет. Господарят му рече: хубаво, добри и верни рабе! В малко си бил верен, над много ще те поставя, влез в радостта на господаря си. Дойде също и оня, който бе взел двата таланта и рече: господарю, ти ми предаде два таланта: ето, аз спечелих с тях други два. Господарят му рече: хубаво, добри и верни рабе! В малко си бил верен, над много ще те поставя, влез в радостта на господаря си. Пристъпи и оня, който бе взел единия талант, и рече: господарю, аз те знаех, че си жесток човек: жънеш, дето не си сеял, и събираш, дето не си пръскал, и като се уплаших, отидох, та скрих таланта ти в земята, ето ти твоето. А господарят му отговори и рече: лукави и лениви рабе! Ти знаеше, че жъна, дето не съм сеял, и събирам, дето не съм пръскал, за това трябваше парите ми да внесеш на банкерите, а аз, като дойдех, щях да си прибера своето с лихва, вземете, прочее, от него таланта и го дайте на оногова, който има десет таланта: защото всекиму, който има, ще се даде и преумножи, а от оногова, който няма, ще се отнеме и това, що има, а негодния раб хвърлете във външната тъмнина: там ще бъде плач и скърцане със зъби. Като рече това, извика: който има уши да слуша, нека слуша! (Мат. 25:14-30)

ТЪЛКУВАНИЕ

Християни, чухте ли тази притча, която разказва за Христовото възнесение, разнообразните ни дарби и за изобличаващото ни Второ Христово пришествие? Преди да се възнесе на небето, Иисус Христос повика слугите си и им повери небесните Божествени тайни. Слугите Му са апостолите, след тях, архиереите, свещениците, дяконите, учителите, църковните проповедници и всички майстори занаятчии, които са получили дарбата си от Бога, някои повече, а някои по-малко, защото Божиите дарби са различни. Бог дава на някого разум, на друг, мъдрост, на друг сила, на друг вяра, всекиму според чистотата и усърдието. Колкото повече чистота и усърдие има човек, толкова повече дарби му дава Бог. Защото, щом Бог види, че човек се труди за доброто, увеличава дарбата му и го похвалва, като днешния слуга, който имал пет таланта и ги увеличил с усърдието си. Така и всеки образован или богат, или майстор занаятчия, ако не гледа само себе си, а според силата си се труди да достави полза на друг човек, увеличава дарбата си и Бог му помага, а който крие дарбата си от хората и гледа само себе си, изгубва и онова, което Бог му е дал, и накрая ще бъде осъден на вечна мъка. Слушатели християни, колко сме длъжни да се трудим, да увеличаваме таланта си според силата си. Защото който крие своята ученост, своето богатство, своя занаят, ще бъде осъден като онзи слуга, който скрил среброто на господаря си в земята и за когото господарят казал да вземат таланта от него и да го дадат на онзи, който имал пет таланта. Защото който има много и не го крие от хората, Бог му дава още, а който има малко и го крие от хората, Бог го взема от него и го дава на достойните. Но някой може да каже: „Кога Бог ще вземе дарбата Си от недостойните, сега в този свят ли, или там, на онзи?“. Що се отнася до това, знайте, че на този свят

ще им отнеме славата, която биха имали в Небесното царство и ще ги изпрати във вечна мъка. Както отне тук на евреите царството и на Иуда (апостолското) достойнство, там ще им отнеме вечната слава и ще ги изпрати във вечната мъка. Така на този свят Бог отнема и богатството на мнозина недостойни и ги прави сиромаси, а на онзи свят ще им отнеме и славата, ако не се покаят и не се поправят. Защото Бог както взема тук Своята дарба от недостойните и я дава на достойните, които знаят как да я увеличават за добро, така при Второто пришествие ще вземе и всеки грешник от праведните и ще го предаде на вечна мъка, да плаче и да скърби за леността си, че не е употребил Божията дарба за добро, а я е заровил в себе си като злато в земята.

ПОУЧЕНИЕ

Мнозина казват, че тази притча се отнася само за господарите, архиереите, свещениците, за богатите и учените, които са взели от Бога талант, тоест различни дарби, и че те са длъжни да увеличават своя талант, тоест да помагат на другите хора. „А ние сме - казват - сиромаси и нямаме никакъв талант. Какво тогава да увеличаваме?“. Но не е така. Тази притча се отнася за всички хора. Защото Бог е дал на всички хора по някоя дарба, на един много, а на друг малко, както на богатите, така и на сиромасите. И всеки може да увеличава таланта си, защото Бог не гледа на богатото ни даване, а гледа доброто ни намерение. Спомнете си за евангелската вдовица, която пустила само две лепти, за които Христос я похвалил, че е пустила най-много, тоест, цялото си имущество, защото това било всичко, което имала. Другите хора пукали от излишъка си, а тази вдовица пустила само двете лепти, които имала (вж. Марк. 12:41-44, Лук. 21:1-4). Бог не гледа дали даровете ни са големи или малки, а гледа доброто ни намерение. Приема и

малкото, и голямото, когато е от добра воля, и заплаща еднакво както за голямото, така и за малкото. Когато човек има силата да умие нозете на един християнин, той има талант, и щом му умие нозете, увеличава таланта си, понеже прави добро. Който познава някой път, има талант, и щом го покаже на другиго, увеличава таланта си. Който може да напои някого с чаша студена вода, има талант, и щом напои някой жаден, увеличава таланта си. Който може да се моли на Бога, има талант, и щом се помоли на Бога за някого, който е болен или е в беда, увеличава таланта си. Ето, кажете ми сега, кой човек няма талант, кой не може да даде на другиго чаша вода, кой не може да утеши някой скръбен? Наистина всеки. Ето че всички имаме талант, който трябва да увеличаваме. богаташ, който раздава милостиня на сиромасите, майстор, който обучи ученици, свещеник, който поучава народа, всичките увеличават таланта си. О, колко блажен и преблажен е този, който увеличава таланта си, който учи непросветените, който упътва прелъстените към доброто, който укрепва верните, който избавя грешните, който помага на скърбящите и сиромасите, който приема чужденци, който защитава обиждани, който проявява милост към сиромаси и вдовици и който се труди за доброто на рода си, на града си и на съседите си, защото такъв човек уважава всекиго, защитава всекиго и мисли доброто на всеки. Такъв човек почита благодетелите си като бащи, а приятелите си като братя. И не само той уважава хората, но и всички го уважават през целия му живот за неговите добродетели. А който не увеличава таланта си, винаги е за укор, като ленивия слуга и никой не го уважава. Така никой не уважава и сребролюбивия богаташ, а всеки говори лошо за него. Така всеки укорява и образования, който не споделя с другите своите знания, и казва за него, че е мързелив или глупав. Така никой не почита и свещениците, които не изпълняват задълженията си и не поучават народа, за това и той не им се покорява. Така всеки укорява и

сиромасите, които от мързел не изпълняват задълженията си. Когато дойде да съди всичките ни грехове, Христос ще изпрати във вечна мъка всички, които не увеличават таланта си, да плачат и да се мъчат заедно с дяволите. Тежко на онези, които не са сторили никаква добрина на другиго, а блазе на онези, които на този свят са сторили добро. Защото за тези добрини Бог ще им подари Небесното царство и те ще влязат в ангелската радост и ще блаженстват там вечно. Защото са сторили милост на човеците и винаги са украсявали душите си с добродетели. Слава на нашия Бог във вечните векове, амин.

Из "Софроние" на епископ Софроний Врачански

† **ВИЖТЕ ОЩЕ**

Против ереста на новостилието

Отстъплението от вярата наречено "нов стил"

ЗА СЪКРАЩАВАНЕТО НА ЛИТУРГИИТЕ, ТАЙНСТВАТА И ТРЕБИТЕ В НОВОСТИЛНАТА ЦЪРКВА

ЗА ПРЕМАХВАНЕТО НА ОГЛАШЕНИЕТО

ЗАЩО БОГ НИ ИЗОСТАВИ

За Петровият пост и въпросите, които поражда

ЗА КОРЕНА НА ЗЛОТО, ЗА НАЧАЛОТО НА ОТСТЪПЛЕНИЕТО НА РОДНАТА НИ „ЦЪРКВА“, ЗА БЪЛГАРСКАТА СХИЗМА

Театърът на антихриста

ИСТИНАТА ЗА НАШИЯ НАРОД

Християнството на българите и техните владетели

ИДЕЯТА "ПРАВОСЛАВНИ БУДИТЕЛИ"

Православна ли е демокрацията

Народе, народе...

Защо се премахва вероучението

За старостилния икуменизъм

КОЙ СТОИ ЗАД ОТСТЪПЛЕНИЕТО

ДИСЕКЦИЯ НА ЧОВЕКООМРАЗТА

**ПАСТИРСКО ОКРЪЖНО ПОСЛАНИЕ ПРОТИВ
МАСОНСТВОТО**

Против юдомасонството

Изповедание на вярата

КЪДЕ СЕ Е СЪХРАНИЛО ПРАВОСЛАВИЕТО